

РИБУВАЮТЬ ГРУПИ ДЕСЯТНИКІВ З УКРАЇНИ

І. Дж. — Як зник місце приїжджає раз групи тидесятни-... в Україні переслідували за їхню віру. Спроджувють їх звичайно американські церкви тієї самої віри.

Останньо до Рочестеру приїхала велика група, зложена із 91 осіб, з околиць Галича в Західній Україні. Їх забезпечили вірні церкви п'ятидесятників в Рочестері одягом, мешканням і допомагають їм шукати праці. Все це родини з великою кількістю дітей. Хоча в Рочестері немає української послідовників п'ятидесятників, як також є українська радіо-програма раз в тиждень під назвою „Хліб життя — українська служба“. Посередником і перекладачем для новоприбулих українців є керівник цієї радіо-програми Нуся Елгарт, колишній член комітету оборони правозахисників в Україні.

Про їхній приїзд, глибоку релігійність і високу мораль написав статтю пастор п'ятидесятників в Рочестері Карлс Етасон до місцевої американської газети „Демократ енд Кронікл“, яка прикрашена двома знімками.

Він підкреслює, що мрією новоприбулих є створити свою церкву та свобідно, без переслідування ісповідувати Христову віру, так як пише Святе Письмо.

3 українською участю організовано нове наукове товариство в ЗСА

Нью Орлінс, Ла. (ОУПС). — Понад 1,000 викладачів і дослідників мови, літератури, назвничитва, діалектології тощо з Америки й Канади взяли участь у щорічній з'їзді наукових товариств з кінцем грудня 1988 року. З метою допомогати, ініціювати й координувати працю в ділянці мовознавчих студій на Північно-американському континенті організовано Північно-американську асоціацію для дослідів історії мовознавства, яку очолює проф. А. Скалон з Ньюйоркського університету.

У підготовчій праці до першого з'їзду цього товариства в Тюльєнському університеті й у самому з'їзді взяли участь проф. Ярослав Рудницький з Канади, як співзасновник і колишній президент Американського назвознавчого товариства й Канадської мовознавчої асоціації.

Дня 29-го грудня 1988 року він мав доповідь про походження назви „Острія Лисанського“ на їхньому океані на з'їзді Американського назвознавчого товариства.

В Дітроїті відзначили 70-ліття союзово- громадського діяча

Дітроїт (Р.Л.). — В п'ятницю, 30-го грудня 1988 року, в приміщенні Українського Культурного Центру, у Воррені представники численних товариств, організацій і об'єднань, разом із друзями та приятелями влаштували заслуженому і визначному суспільно-громадському діячеві та меценатові Василеві Папіжєві ювілейний вечір. Ювілята й його дружину Галину прихотували до залу, в імені Ювілейного комітету, привітали квітами Лідія Колодичин та д-р Зиновій Стельмах, а всі присутні відповіли „Многая літа“.

Керівник вечора інж. Василь Колодичин, представив свій програму відзначення, попросив пароха церкви св. Івана Христителя о. крилошанина Йосифа Шарого молитовно розпочати спільну вечерю.

Після вечері про дотеперішній життєвий шлях ювілята доповів Роман Лазарчук. Перші дані в життєписі його збігаються з релігійними святами та славними національними датами і подіями. Він народився на сам наш Новий Рік, 14-го січня 1919 року в Підгайцях, які були повитом містом збройної долуботі молоді Західно-Української Народної Республіки. День Нового Року — це день вшанування та вшанування доброго початку. І вже всім дням пізніше Підгайці стали інтегральною частиною, а ювілята громадянином са-

Г. і В. Папіжєві під час прийняття в їх честь.

мостійної і соборної української держави.

Виростав ювілята в родині мистців-різбарів із п'ятьма братами та одною сестрою. З Божою волею в такій численній сім'ї передчасно померла мати і ювілята у віці 10-ти років став сиротою. Єдина сестра, яка могла б була зайнятися домашнім вогнищем, в тому часі вже була в монастирі. В таких важких обставинах ювілята виявив і розвинув свій вроджений талант до порядку, організованості та набуття нових вмістей, які з бігом часу надали йому прикмети визначного трудівника в родинному, а пізніше і в громадському житті.

До незвичайних дат в житті ювілята треба зарахувати теж його приналежність до тої генерації, яка своїм

ГАЗЕТА „ПРАВДА“ ПОВІДОМИЛА ПРО ДЕМОНСТРАЦІЇ В ГРУЗІЇ

Москва. — У листопаді минулого року в Грузії відбулися масові протести населення, спрямовані проти змін у совєтській конституції, які все таки були прийняті 1-го грудня. Демонстранти виступали під лозунгами незалежності Грузії і її відокремлення від Совєтського Союзу. Про це повідомила у вівторок, 3-го січня газета „Правда“.

Судячи з повідомлення газети, протести населення Грузії проти спроб Москви ще тісніше прив'язати республіку до Совєтського Союзу, позбавивши її місцеві органи останніх охрушків самостійності, носили навіть більш відкритий характер, ніж недовіри виступи націоналістів в Естонії.

„Правда“ не наводить даних про кількість демонстрантів, однак агентство Ройтерс, покликаючись на слова західних туристів, які відвідали Тбілісі в листопаді, вказує, що в одній з таких демонстрацій, які відбулися в грузинській столиці, взяло участь до 120,000 осіб. Зокрема, пише „Правда“, в одному з урядових будинків Тбілісі була влаштована багатоденна голоділка, що закінчилася лише 29-го листопада. До 100 її учасників, у тому числі кілька підлітків, були відправлені

у лікарні.

Критикуючи організаторів націоналістичних виступів, газета таврує їх „нелюдськість і авантюризмом“, підкреслюючи, що такі люди „здатні на будь-які звірства“.

Дані, наведені у „Правді“, вказують, що демонстрації в Грузії носили явно виражений політичний характер. Про це свідчить текст лозунгів, що їх несли демонстранти: „Грузія для грузинів!“, „Хай живе незалежність Грузії!“, „Хай прольється кров!“, „Відповімо терором на терор!“, „Покладемо край демографічній експансії!“. Останній лозунг, на думку респондента агентства Ройтерс, відбивав протест грузинського населення проти русифікації республіки, де пропонується корінного населення не досягає і 69 відсотків.

В листопаді минулого року, пише „Правда“, націоналісти закликали до заворушень і громадського непослуху, а також агітували членів КПСС і ВЛКСМ (комсомол) віддати свої членські квитки“.

Один учасник демонстрації, повідомляє газета, заїзав на дах урядового будинку в Тбілісі і „осквернив прапор Совєтської Грузії“, піднятий над будинком.

Появився 17-ий том „Літопису УПА“

Торонто. — У видавництві „Літопис УПА“ вийшов з друку 17-ий том цього серійного книжкового видання присвяченого українській визвольній боротьбі за час Другої світової війни та після неї.

Книга „Англомовні видання українського підпілля, 1946-1947“, за редакцією проф. д-ра Петра Й. Потічного, містить підпільні видання англійською мовою, має багато цікавих ілюстрацій, список скорочень та вичерпний показник виготовлений С.Шпаком.

Всі матеріали в цьому томі походять з Захерзоння та були передані спеціальним зв'язковим до амбасад ЗСА у Варшаві, а під час пору творять допис-велику групу перекладених документів військової розвідки в Держав-

ному архіві ЗСА.

В томі знаходяться такі видання: „Нові Ліди“ — це детальний опис знищення польським військом українського лемківського села Завадка Морохівська, підтверджений протоколами з'ясування трьох польських воєвків, які попали в полон до УПА.

Другий з черги документ, який також походить з 1946 року, це „Примусове виселення Іс Екселенції Єпископа Й. Кошиловського і українського католицького клиру Перемішля“, який перекладає на базі наочних свідків, перебіг брутальної акції виселення єпископа і його капітули до СССР, як також збещення та грабів сороку, церковного майна та знищення цінних архівів.

З дальших документів в книзі поміщено „Вибори в СССР“, твір Я. Старуха, в якому проаналізовано антидемократичну суть та примусовий перебіг цього процесу в СССР; „Фашістське страшило“, цього самого автора, брошуру в якій проведено нішіву критику тоталітарних режимів фашістського типу до яких зараховано й СССР, та брошуру „Нова голодова катастрофа в Україні“ яка теж написана Я. Старухом.

„Нова голодова катастрофа в Україні“ аналізує ситуацію в сільському господарстві України і характеризує голоди 1921-23 і 1932-33 років як інструмент совєтської політики, звернений проти ворожого режиму українського населення. Голод 1946-47 років це лише продовження випробуваної раніше генцидальної політики у відношенні до українського народу. Вартість цієї брошури теж і в тому, що це не перша українська публікація, яка піднесла мареву нової голодової катастрофи в Україні в англомовному світі.

Знову ж в брошурі „До братів чеського і словацького народів“, розкрити російська імперська політика супроти українського народу і його боротьби за волю та чітко викладена

(Закінчення на стор. 3)

СІЧНЕВА АКАДЕМІЯ У ВОТЕРВЛІТІ

Вотервліт, Н. Й. (І.Д.). — В неділю, 15-го січня ц.р., тут в залі Українського Клубу у Вотервліті в 3-ій годі по полудні відбулась Січнева академія.

У ВІРМЕНІЇ ВІЙСЬКО ПЕРЕВОДИТЬ ПОГРОМИ

Москва. — Літературний критик і активіст вірменського правозахисного руху Рафасель Попоян повідомив кореспондента газети „Нью Йорк Таймс“, що в суботу, 7-го січня ц.р., в день православного Різдва, міліція і воєнки заарештували групу вірменських патріотів, серед них чотирьох членів Карабахського комітету.

Сімох членів Карабахського комітету ще раніше заарештували й кинули до в'язниці на 30 днів.

Серед нової групи заарештованих — депутат Верховної ради Вірменії Ашот Манухарян, якого обрали замість пропонуваного владою кандидата. Дружина Попояна розповіла, що всі 12 осіб були заарештовані на приватній квартирі.

Стало відомо також, що комісія політбюро ЦК КПСС в справах боротьби з наслідками землетрусу різко критикувала міністерства легкої промисловості та народної освіти Вірменії за нездатність до ефективного організації. Комісія повідомляла, що понад 40,000 людей ще й досі не влаштовані на праці та не забезпечені житлом. Тисячі вірменських дітей шкільного віку також до цих пір не розпочали навчання.

У звіті комісії добре характеризуються лише міністерство шляхів сполучення, яке забезпечило безперервний рух транспорту для доставки продуктів харчування та предметів першої необхідності потерпілим.

Среван перебував у надзвичайному стані. Шоранку біля Політехнічного інституту та Среванського університету стоять совєтські воєнки з автоматами, а на підступах до площі, де протягом року відбувалися багатотисячні демонстрації, стоять танки і бронетранспортери.

Полковник Міхал Соркін на запитання кореспондента газети „Нью Йорк Таймс“ Білла Келлера відповів, що так буде доти, поки всі промислові підприємства почнуть працювати на повну потужність і всі студенти почнуть відвідувати свої школи. За словами Соркіна, тільки тоді можна буде вважати, що спокій совєтських громадян у Єревані забезпечено.

Після півночі військові патрулі затримують всі автомобілі, які не мають спеціальної перепустки, виданої міністерством оборони. Західні журналісти дозволяються вільно фотографувати військову техніку в Єревані заборонено, проте на екранах американських телевізорів все ж таки з'явилися кадри з цілими рядами танків і новеньких бронетранспортерів на вулицях столиці Вірменії.

Виглядає, що Горбачов, скориставшись землетрусом, почав розправу над націоналістичними організаціями у Вірменії.

10-го грудня минулого року працівники міліції здійснили рейд на єреванський Будинок літераторів і заарештували сімох членів неофіційного комітету „Карабах“, що очолювали рух за приєднання автономної республіки до Вірменії. 30-ти денне ув'язнення повинно закінчитися 10-го січня, але нові арешти ставлять під загрозу їхнє звільнення. Серед арештованих членів комітету „Карабах“ популярний активіст Хачик Стамбулян, відомий тим, що в останніх виборах до Верховної ради Вірменії переміг республіканського міністра внутрішніх справ, проте депутатська недоторканість не врятувала його від арешту.

Совєтська преса активно нападає на вірменських активістів, повторюючи слова Горбачова, який назвав їх „екстремістами і політичними демогагами“.

Келлер відзначає, що ситуація в Єревані різко змінилася з того часу, коли в місто прибули іноземні журналісти. Якщо раніше тут відкрито вивчали демонстрації протесту, то тепер воєнки розганяють найменші групи. Немає більше ні столів, де збиралися підписувати різніми петиціями, ні транспарантів з національними кличами.

КОРЕСПОНДЕНТ АГЕНТСТВА Асошіейтед Пресс інформує з Дрездену у Східній Німеччині, що комуністичний уряд переслідує лютеранів й інші релігійні групи. Єпископ Вернер Лейх заявив кореспонденту, що комуністичні активісти хочуть позбавити права для Церков вмішуватися до справ порушення прав людини й інших гуманітарних проблем, які, мовляв, не мають нічого спільного з релігією. Уряди, центральний у Берліні й провінційні, відкидає діалог з церковними представниками і вважає такі пропозиції „деструктивними“. Декого з церковних активістів покарали навіть тюремно за те, що вони настійливо домагалися прав для Церков займати становище до справ економіки, еміграції, переслідування інакомислячих тощо.

ПОЛІЦІЯ В ЗАІРІ затримала на летовищі в місцевості Кіншаша колишнього диктатора Уганди Іді Аміна, прізвище якого фігурує на листі серед багатьох садистів XX століття, які використовували державну владу для створення диктаторських режимів і винищення народів. Згідно з інформацією Міжнародної Амністії І. Амін в 1971-79 роках замордував понад 300,000 своїх земляків, яких він уважав своїми „політичними противниками“. Не вважаючи на активну матеріальну допомогу Лівії диктатор Амін був усунений силою зброї повстанців в 1979 році. Допомогою повстанцям дала Танзанія. Амін втік до Лівії, а звідти перебрався до Саудівської Аравії. Очевидно, уряд Уганди домагатиметься видачі І. Аміна в руки правосуддя, але політичні спостерігачі кажуть, що його скорше видадуть Саудівській Аравії, звідки він прилетів до Заїру.

ПРЕДСТАВНИКИ ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА повідомили, що заплановані на весну американсько-кореєські великі військові маневри відбудуться у запланованому реченні, не вважаючи на протести комуністів з Північної Кореї і скрайньо-ліберальних кіл на півдні. Маневри під назвою „Тім спіріт“ триватимуть два тижні. Ціль маневрів буде блискучою відбитою есентуальну агресію комуністичних військ з півночі.

МІХАІЛ ГОРБАЧОВ, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР, виступаючи минулої п'ятниці, 6-го січня перед партійними керівниками, гостро критикував противників теперішньої його політики гласності і перебудови, скептиків і всіх інших критиків, які висловлюють сумнів у здійсненні запланованої програми. Горбачов підкреслює, що темпи модернізації економіки і здійснення всієї політичної й економічної програми, далі залишаються першочерговим завданням компартії. Він закликає партійних й урядових діячів до різкого зниження державних витрат, включно із зменшенням бюджету для оборони і нерентабельних підприємств. М. Горбачов не називав своїх противників по імені, але сама згадка про них вказує на спротив партійних бюрократів, яким і в застійній атмосфері поводитись добре.

СССР МІНЯЄ СВОЮ ТАКТИКУ В АФГАНІСТАНІ

Москва. — Юлій М. Воронцов, совєтський амбасадор до Афганістану, який має спеціальні уповноваження для полагодження тамошнього конфлікту ще перед введенням військових окупаційних частин з тієї країни заявив, що Совєтський Союз ледве чи зможе дотриматись визначеного договором речення введення військ до 15-го лютого цього року, з огляду на внутрішні непорозуміння між урядом президента Наджібулла, до речі насадженому Москвою, і антикомуністичними повстанцями ми-муджахедами.

Політичні спостерігачі думають, що заява Воронцова, який, до речі, був ще донедавна першим заступником міністра закордонних справ СССР і взагалі належить до совєтської верхівки, була зроблена для того, щоб продовжити тактичну війну, тобто війну неррів між Москвою і муджахедами, які відкидають всякі совєтські пропозиції про створення коаліційного уряду з участю комуністів, яких Москва хоче не закрити при владі, щоб в майбутньому вони, вбравшись в пір'я, могли есентуально перехопити владу за допомогою комуністичного центру й інших комуністичних держав.

Також західні дипломати і Державний департамент у Вашингтоні вважають, що це тільки політична стратегія Ю. Воронцова, який очолює совєтський тім переговорів на переговорах з муджахедами. Американські урядові особи та близькі співробітники президента Рональда Регена заявляють, що совєтські військові частини пригортаються до залишення Афганістану, а заява Воронцова має мабуть за завдання зламати

дотеперішнє становище Му сулманського фронту для визволення Афганістану, який домагається виведення совєтських військ без жадної передумови і без обіцянок, що вони, муджахедини, толеруватимуть комуністів в демократичному уряді, який, ціля стабілізації, буде обраний вільними голосами під наглядом спостерігачів з Об'єднаних Націй і синігнаторів договору підписаного в Женеві представниками СССР, ЗСА, Пакистану і Афганістану, тобто теперішнім афганським комуністичним урядом.

Існує також серед дипломатичних кіл думка, що Міхал Горбачов, теперішній совєтський керівник, побоюється, що повне виведення совєтських військ з Афганістану у випадок тамошнього кабульського уряду можуть у якійсь мірі пошкодити його політиці і підірвати престиж СССР у політичному світі. Державний секретар ЗСА Джордж Шульц запевняє однак, що покищо немає жадних змін політики СССР в Афганістані і Москва надіється вивести свої війська в означеному реченні.

Акредитовані в Кабулі кореспонденти повідомили, що головні військові команди виведення совєтських військ в Афганістані наказало закрити військовий шпиталь, а усіх поранених воєвків перевезти літаком на совєтську територію. До СССР вихаїли також майже усі совєтські дорядники. Все це вказує на те, що евакуація військ і цивільного персоналу та родин відбувається згідно з планом. Совєтські дипломати однак заявляють, що головні військові частини будуть виведені коротко перед 15-им лютим, якщо взагалі ситуація не погіршиться.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДЯ Ірано-контра афери відмовився відкрити два головні кримінальні оскарження проти підполковника Олівера Норта до того часу, поки головний прокуратор ЗСА не potwierдить, що заборонені документи, потрібні в розгляді цієї справи, не можна уживати в суді, бо це може бути шкідливим для безпеки країни. Ця вимога судді Джорда Гесселла до головного прокуратора ЗСА Діка Торнбрига, виглядає на спробу перенести бодай частинно відповідальність відкриття цих кримінальних оскаржень на Адміністрацію президента Рональда Регена у шій клопотливій афері закордонної політики його Уряду. Навіть якщо ші два оскарження таки будуть відкриті, то підполковник О. Норт муситиме відповісти за інших 12 кримінальних оскаржень перед тим же суддею.

У ПОНЕДІЛОК, 9-ГО СІЧНЯ ц.р., 11 днів перед запланованим переданням свого урядування новообраному президентові, президент Рональд Реген, запропонував в Конгресі 1.15 трильйоновий бюджет на 1990 рік, який на його думку вповні відповідає вимогам конгресового закоу в справі балансування бюджету, значно збільшує військові видатки та деякі інші програми, але не підвищує податків. Новообраний президент Джордж Буш, заявив, що він правдоподібно дещо змодифікує в цьому запропонованому бюджеті, але драстичних змін не передбачує. Він залишив за собою право на поправки, якщо виникне для цього потреба. В Конгресі запропонований бюджет не викликав надто великого зацікавлення, бо його провідники вважають, що він і так не буде мати великого впливу на кінцеві висліди обмежень видатків.

ВИСОКІ УРЯДНИКИ Департаменту оборони заявили, що вже в найближчому часі Пентагон почне до відповідальності деякі фірми, дорядників та державних урядовців, включно з колишнім асистентом секретаря морської флотії Малвіном Пейслі, що вплатили в шахарстві Федерального уряду. Департамент справедливості розглядає цю справу вже від 1987 року і щойно цими днями рішено робити перші конкретні кроки оскарження.

НОВООБРАНИЙ ПРЕЗИДЕНТ ЗСА Джордж Буш буде присягнений в п'ятницю 20-го січня ц.р. Своєю присягу він складатиме на Біблію з 1789 року, на котру присягав перший президент ЗСА Джордж Вашингтон. Ще від часу присяги Вашингтона ця Біблія була власністю масонської ложі св. Івана в Нью Йорку. Важливо, що Біблію на своє записання ще й президенті Воррен Гардінг, Двайт Айзенгавер і Джиммі Картер.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО МАЙКЛ ДУКАКІС не буде танцювати на інвагуаційному балі новообраного президента Джорджа Буша. Массацусетський стейтський уряд повернув квиток свого демократичного губернатора інвагуаційному комітету з приміткою, що він „зайнятий тут іншими речами“. — заявив його речник Джеймс Дорсі в Бостоні.

У КОРОТКІЙ ПРОМОВІ ДО групи своїх вербувальників нових сил для уряду новообраного президента, Джордж Буш заявив, що вони мусять звернути особливу увагу на ті групи людей, які досі часто були забути республіканцями, а саме: інваліди, негри, американців азійського походження та еспаномовні громадяни. Дж. Буш в шій промові говорив про те, що кразд саме ці групи дали йому мандат і свою підтримку у виборах 1988 року, тому й хоче виконати своє зобов'язання.

В околиці Ньюарку пом'янули С. Бандеру

В неділю, 13-го листопада, м.р. українці за починком Організації Чотирьох Свобід України, пом'янули в своїх молитвах одного із найвизначніших борців за державну самостійність України, св. п. Степана Бандеру, провідника українських націоналістів, на Панахиді в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

По полудні цього самого дня о год. 4-й в УНДомі в Ірвінгтоні, Н. Дж., відбулися святкові сходи, присвячені цьому великому борцю за волю українського народу, який за це згинув з руки московського

агента в Мюнхені 1959 року. Академію відкрив голова Відділу ООЧСУ Нестор Басняк. Він коротко подав ціль академії і попросив до слова відомого політично-громадського діяча Лева Футалу. Прелегент, у своєму змістовному слові, з'ясував боротьбу українського народу за його визволення з московської, та інших окупантів України, неволі.

Л. Футала відтак обширно представив історію УВО-ОУН, та їхню боротьбу за незалежну і вільну Україну.

В. Пасічник

Появився...

(Закінчення зі стор. 1)

політична програма українського визвольного руху. Автор чи автори остерігаються чехів і словаків перед легковажним трактуванням політики СССР і закликають до спільної боротьби за права народів і людини.

Хоч матеріали цього тому різні, англійська мова яких також дуже недосконала, своїм змістом вони творять одну цілість, коли йдеться про ідейні позиції

українського визвольного руху за час і після Другої світової війни. Вони також до деякої міри розкривають методи і спосіб пропагандно-інформативної дії підпільного проводу на зовнішньому відтинку.

Замовлення на том в ціні 15,000 дол. можна слати на адресу: Litopus UPA, P.O. Box 97, Station "C", Toronto Ont., M6J 3M7, Canada.

ЮВІЛЕЙНІ ВИДАННЯ

ХРЕСТОМАТІЯ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ — СКВУ	\$20.00
ТИСЯЧА РОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — Миколай Семчишин	20.00
ЦЕРКВА В РУІНІ — О. В. Іванушів	55.00
Укр. і англ. мовами	
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, Православна Церква т. I	40.00
МАРТИРОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, Українська Кат. Церква, т. II	30.00
A THOUSAND YEARS OF CHRISTIANITY IN UKRAINE, O. Zinkewych and A. Sorokowskyj	50.00
UKRAINE AND UKRAINIANS, Peter Kardash	40.00
UKRAINE: A HISTORY, by Orest Subtelny	50.00
Книгарні і постійні клієнти дістають 10-30 процентів знижки. Маємо багато інших українських книжок. Каталог вишлюємо безплатно на бажання. Замовлення враз з належністю слати на адресу:	

UKRAINSTKA KNYHARNIA
4340 Bernice St., Warren, Mich. 48091
Tel.: (313) 754-0576

„Запорозька Січ” в Рочестері відзначила 75-ліття

Серед повних різних імпресій, що збігаються прикінці року, і святкування 1000-ліття Християнства в Україні, 367-й Відділ УН-Союзу „Запорозька Січ” в Рочестері гідно відзначив свій 75-літній ювілей. У шкільній залі ім. св. Йосафата відбувся 22-го жовтня 1988 року святковий бенкет з участю около сотні осіб.

Голова Відділу Петро Дзюба відкрив свято, привітав присутніх священників, усіх членів Народного Союзу, а особливо привітав головного представника УНС-д-ра Івана Фліса. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів Відділу. Описав почався обід, який приготувала Христина Дзюба.

По обіді П. Дзюба попросив д-ра Івана Фліса до слова.

Д-р Іван Фліс почав свою добре підготовану промову привітом від Головного Уряду УНСОУ. Він привітав уряд і членство „Запорозької Січі”, висловив признання для Відділу, як одного з найкращих в системі УНСОУ.

Далше він говорив, що сьогодні минає 75 літ існування Відділу, це є 75 літ братської допомоги членам і громаді. Він загадав тепліми словами перших засновників Відділу. Висловив ім признання за працю, П. Дзюбу, як голову Відділу, і Василю Поповичеві, як секретареві. Він загадав, що Відділ „Запорозька Січ” побудований на християнських засадах, виховував своїх членів у патріотичному дусі і також у дусі американського громадянства. Історія УНСОУ — це історія цілої української еміграції в Америці. „Ваші успіхи були частинною успіхів цілого УНСОУ. Ви не замикались в собі, але працювали для цілої української громади”. Закінчив він свою промову англійською мовою, загадав про солідну матеріальну базу Союзу „Запорозька Січ” славилася великою активністю. Колись Відділ налічував около 1,000 членів. Під сучасну пору Відділ має 209 активних і 225 виплачених

грамот, разом 434 члени. Члени Відділу проявили широку діяльність, були активні в ОДВУ і других організаціях. Нові імігранти поповнили членство „Запорозької Січі” і ОДВУ. „Запорозька Січ” розвинула допомогу новим імігрантам і також допомагала нашим людям в Європі. Від Головного Уряду УНСОУ д-р Іван Фліс передав плякету П. Дзюбі за його заслуги для Відділу. Також передав плякету для Василя Поповича за його 40-літню працю для УНСОУ. Він придбав для Відділу понад 500 нових членів. Д-р Фліс також висловив признання для урядників і цілого Відділу „Запорозька Січ”.

Присутні нагородили д-ра І. Фліса рясними оплесками. П. Дзюба подякував д-рові І. Флісові за його цінні слова і попросив В. Поповича до слова.

В. Попович сказав, що за його 40 літ праці в УНСОУ він був багато разів на конвенціях УНСОУ. Віддавав багато праці в громаді, працював в ОДВУ і всіх добродійних організаціях. Він подякував усім членам особливо жінкам, що прийшли вшанувати 75-літній ювілей. Наші старші жінки навчили нас, як працювати для своєї громади, для свого народу. Він дякує Богу, що дав йому силу працювати так довгі роки і просити Бога, щоб дожити, коли наш народ буде вільний. Зложив подяку П. Дзюбі і його дружині Христині за організацію сьогоднішнього свята.

На закінчення о. архієпископ Пилип Бумбар в короткій промові висловив признання для членів Відділу, а особливо для старших членів за їх працю для нашої громади та для УНСОУ. О. Іван Кашак провів молитву, а П. Дзюба подякував усім за присутність і закінчив свято.

Присутні ще довго не розходилися, готували між собою. Багато з них підходили до д-ра І. Фліса з різними запитами, а він кожному давав вичерпуючі відповіді.

І. Лехновський

В Дітроїті...

(Закінчення зі стор. 1)

Вручають плякету признання В. Папіжєві (другий справа) приятелі (зліва): Р. Татарський, Я. Базюк і інж. В. Колодичин.

з окупантом. Саме в тих роках і в тих обставинах зформувалися світогляд та світосприйняття нашого ювілята. Він став одною із крапів єдиного загальної великого зросту національних кадрів, які поставили собі за завдання „здобути українську державу, а або згинуть в боротьбі за неї”. Вже в ранньому віці він став членом Юнацтва ОУН із щораз то ширшим засягом обов'язків та відповідальності, зокрема після вступу до повного членства. Тільки вчасний перехід до глибокого підпілля зберіг його від певної смерті під час більшовицької окупації від 1939 до 1941 року.

Під час „великого ісходу” в 1944 році ювілят разом із своєю дружиною Галиною поділилися на Захід і після п'ятирічного скитання приїхали до гостинних берегів Америки та осіли на постійне перебування в Дітроїті. Сьогодні ми саме на порозі 40-ліття цього перебування та багатогранної суспільної праці подружжя Папіжів в нашій громаді. Праця ювілята охоплює чотири головні діяльності: Підгасчина, Патріярхат, Український Народний Союз та УККА і УАКР.

Вважаючи, що любов рідного краю починається від любови рідних порогів, ювілят присвятив вже понад 20 років виданню праці справам зорганізованого життя підгасчан в світовому розсіянні. Як відповідальний за редакцію „Слова Підгасчан” він несе львинну частину труду в підготові до друку та в розсилці цього пресового органу. Його ім'я в списку редакційної колегії збірника „Підгасцька Земля” та пост головного редактора фотоальбому „Мандрівка землями Підгасчини” запевняють йому місце в історії виданих регіональних збірників. Але мало кому відомо, як багато муравлиної, мольової і багатолітньої праці він вложив у видання обох цих книжок.

Дороговказом в особистому і громадському житті ювілятові завжди служив клич: „Бог і Батьківщина”. Тому він так широко і щиро підтримує та довгими роками секретарює в Головній управі Українського Патріярхального Світового Об'єднання.

Треба згадати, що вже на рідних землях ювілят працював в Союзі Кооператив і, розуміючи важливість економічного розвитку громади, він радо працює довгі роки, головою 175-го Відділу та пресовим референтом Окружного Комітету УНС. Найбільш відомим осягом цієї праці є „Пам'яткова книга” 31-ї Конвенції УНС яку він редагував.

З надзвичайним завзяттям ювілят створював виконати своє завдання бути амбасадором української справи на посесеннях. Тому він всеціло включився до довголітньої праці в УККА, а пізніше в УАКР.

Ювілят працював теж часом в комітетах з окремими завданнями, як громадський комітет Українського Тисячоліття, громадські комітети вшанування жертв великого голоду в Україні, створення Відділу Українського дослідно-документаційного центру і інші, а його дорібок пресових статей, зокрема в щоденнику „Свобода”, редакційних статей в „Слові Підгасчан” та його жертвенність запевняють йому визначне місце серед кореспондентів, коментаторів та добродіїв в суспільно-політичному житті нашої громади в ЗСА і в діаспорі.

Доповідач закінчив свою життєписну спробу поба-

жанням, щоб ювілят діждався здійснення тих національних ідеалів, яким він присвятив найкращі зусилля свого таланту, та побажанням йому і його дружині Галині обильних Божих ласк, кріпкого здоров'я та багатих і благих літ.

В далішому ході вечора керівник програмою відчитав привіти з побажаннями і благословенням та запевненням молитов за опіку Всевишнього, які наспіли від Патріярха Помісної Української Католицької Церкви Кардинала Мирослава Любачевського і від єпарха чикагського Єпископа Іннокентія Лотоцького, ЧСВВ. Наспіли теж привіти від УПСО та від Крайової управи УПТ в ЗСА, Головного Уряду УНС, Головного комітету Підгасчан, Окружної Управи СУА в Дітроїті, головного касира УНС, підгасчанки Уляни Дячук, головного секретаря Володимир „Сохана, від підгасчанина ред. Івана Дурбача.

Від УНС привітали ювілята головний радий і голова Окружного Комітету УНС Роман Татарський, який разом із секретарем 175-го Відділу, Ярославом Базюком, вручили ювілятові мистецько оформлену емблему і грамоту від Головного Уряду УНС.

Ювілята привітали також: визначний професор-літератур, редактор і меценат д-р Павло Джуль; д-р Маруся Бек, заслужений і визначний діяч в суспільно-політичному українському і американському світі; Зенон Васильєвич, голова місцевого Відділу УАКР, який відчитав теж привіт від Головної Управи УАКР в Нью Йорку; підгасчанин м-р Василь Ліщинський, голова Українських Злужених Організацій Клівленду; м-р Олена Лівківська, голова 81-го Відділу СУА в Дітроїті; Дарія Мельникович-Рихтицька відчитала свою поему, присвячену ювілятові; Ярослав Стеткевич відграв кілька мелодій на гармонії а Олександра Місьонг, фінансовий референт Відділу Українського дослідно-документаційного центру подала ювілятові ювілейний торт.

Керівник програми інж. В. Колодичин розказав про свою співпрацю з ювілятом в численних організаціях і комітетах, де його докладність, обов'язковість та ініціатива були рідними в успішному виконанні поставлених завдань.

Запрошений до слова В. Папіжєв широко подякував усім хто причинився до підготовки та переведення цього вечора, а зокрема подякував визначним особам на-

шої громади та отцям, які своєю присутністю та привітаннями надали великої пошани його скромній особі. При цій нагоді він з дружиною зложили пожертви на такі цілі: Пропагандна книга відзначення Тисячоліття Християнства в Миши гені — 1,000 дол.; Український дослідно-документаційний центр — 1,000 дол.; церква св. Івана Хрестителя — 500 дол.; церква св. Йосафата — 500 дол.; Українське Патріярхальне Світове Об'єднання — 500 дол.

Ювілейний вечір завершив молитвою, яку провів парох церкви св. Йосафата о. Кристофор Войтина, ЧСВВ.

В Сороковий день відходу у вічність
нашого Дорогого і Незабутнього
МУЖА і БАТЬКА

бл. п.

Івана Подусовського

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в суботу, 21-го січня 1989 р. о год. 8 30 ранку
в церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й.
161 N. 5th Street

і в церкві св. Тройці в Статен Айленд

Просимо про молитви за спокій Душі Покійного.

Дружина — ОЛЬГА
Дочки — МАРТА ВОЙТОВИЧ
з чоловіком АНДРЕЄМ
НАТАЛКА

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашої Найдорожчої
СЕСТРИ і ТЕТІ

бл. п.

МАРТИ ГАНКЕВИЧ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в неділю, 15-го січня 1989 року:

в церкві св. Юра в Нью Йорку, 7 30 ранку
в церкві св. Духа в Гамптоні, Канада, 12-та год.;
в церкві св. Михайла в Балтимор, Мд.;
в церкві Пресв. Родини в Вашингтон, Д. К.;
в церкві Успенія Пресв. Богородиці, Едмонтон, Канада.

В понеділок, 16-го січня 1989 р.

в церкві святих Петра і Павла
в Джерзі Сіті, Н. Дж., о год. 7 30 ранку
Просимо згадати Покійну в своїх Молитвах.

СЕСТРИ і БРАТИ з РОДИНАМИ

У глибокому смутку повідомляємо
Родину, Приятелів і Знайомих,
що дня 18-го грудня 1988 р. відійшов у Вічність
у Рієка, Югославія,
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.

ІВАН ГЕЛЬБІГ

народжений в Бродях 1901 р., учасник Визвольних Змагань
— хорунжий 6-ї піхотинської Дивізії Армії Петлюри.
Про молитви за спокій Душі просять смутком прибіти:
дружина — ЗОРКА

сини —

ЮЛІАН з дружиною ЄВСТАХІЄЮ та з дітьми ДАРКОЮ і АДРІАНОМ
ОМЕЛІАН з дружиною МАРІКОЮ та донечками АДОЮ і ЗЕНЕЮ

доньки —

ЛЮБА ГУРАЛЕЧКО-ЛЯЩУК з чоловіком БОРИСОМ та дітьми ОРЕСТОМ та СОНЕЮ ГУРАЛЕЧКО та МАРТОЮ РОМЕО з мужем БИЛОМ
ЛІДА ШМАЛЬЦ з дітьми РОБЕРТОМ і ХРИСТИНОЮ

сестри —

ВОЛОДИМИРА БАКУН з Родиною
ЮЛІЯ КОЛІНСЬКА з Родиною в Польщі
сваха — НАДІЯ СТАДНИЦЬКА
Родина в Канаді, Польщі та в Україні

В пам'ять Покійного складаємо 1000.00 дол.
на Український Духовно-Культурний Центр
у Прип'яті, Югославія

Дев'ятого січня ц. р. упокоївся в Бозі на 83-му році життя

бл. п. проф. д-р

БОГДАН РОМАНЕНЧУК

НАУКОВЕЦЬ-ЖУРНАЛІСТ, ДІЙСНИЙ ЧЛЕН НТШ

ПАРАСТАС за Душу Покійного буде відслужений в п'ятницю, 13-го січня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Насевичів, 109 Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОНИ в суботу, 14-го січня 1989 р. о год. 9 15 в похоронному заведенні, а в 10-й год. з церкви Христа Царя 17 St. and Cayuga St., Philadelphia, Pa. на український католицький цвинтар у Fox Chase, Philadelphia, Pa.

Горем прибіти:

дружина — МАРІЯ
доньки — ОКСАНА ПЕВІЦЬКА
внуки — НАТАЛКА і ДАНИЛКО
сестри з Родинами в Україні: АННА, КАТЕРИНА і ПАРАСКА
швагер — СТАНІСЛАВ МЕЦ з дружиною ОСИПОЮ
та ближча і дальша Родина України та в діаспорі

Замість квітів на могилу Родина просить складати пожертви на НТШ і на Патріархальний Фонд св. Софії.

DEFEND LAROCHE!

THE MAN THE SOVIETS HATE THE MOST

Join the March for Jobs and Justice

For years the Soviets have denounced Lyndon LaRouche—the former Democratic presidential candidate who came up with the idea for the Strategic Defense Initiative—as Moscow's Public Enemy No. 1.

At the time of the Reagan-Gorbachov meeting last month, as a concession to the Soviets, LaRouche and six of his political associates were framed up by the "Moscow faction" in the U.S. Justice Department and convicted on fraudulent conspiracy charges in court.

What LaRouche Stands For

- Food for Peace—Stop all grain shipments to Russia until our own people are fed and the political terror in Eastern Europe is halted. Expand world food production by 50% to feed the hungry worldwide.
- Rebuild the U.S. military-industrial complex to defend the West. Create millions of new, productive jobs for Americans; stop the "junk-bond" paper pushing and reform the bankrupt international financial system.
- Restore national sovereignty to the Captive Nations of Eastern Europe—and to all nations around the globe.

If he is railroaded into prison, LaRouche will be an easy target for assassins—just as John F. Kennedy and Martin Luther King were murdered by powerful political factions which opposed their fight to expand human freedom. Just as the Justice Department's OSI and Mark Richard have deported U.S. citizens to Moscow as "war criminals" to be murdered by the KGB.

Demand that President Reagan Pardon LaRouche

Join the March on Washington

Monday, January 16
Martin Luther King Day

Rally at 2 p.m. • Constitution Ave & 17th St. N.W.,
Washington, D.C.

For more information call Schiller Institute 1-800-543-1462

Святкування Тисячоліття в Омазі

На закінчення святкувань Тисячоліття Хрищення України на середньому заході ЗСА відбувся в суботу 5-го листопада 1988 року в Омазі в штаті Небраска концерт пісень і танців в концертній залі місцевого музею. Концерт влаштував Середньозахідний Комітет Українського Тисячоліття, який складається з представників католицьких парохій в Омазі, Лінкольні, Неб., та в Сейнт-Джозеф, Мізурі. Виконавцями концерту були місцеві ансамблі з Чикаго: танцювальний ансамбль „Громовиця“ під керівництвом Керівництва Роксани Дікої-Пилипчук і хорівий ансамбль „Байда“ під керівництвом Володимира Поповича.

Обидва ансамблі захопили публіку не тільки мистецьким виконанням програм, але також своїм молодечим ентузіазмом. Члени обох ансамблів — це переважно молоді люди. Ансамбль „Громовиця“ виконав шість народних танців в хореографії Наталки Добролюбої. Прийом-Богослуження і Петра Павловича. На особливу увагу заслуговують дві балетні сцени: „Гуцульське весілля“ хореографії Р. Дікої-Пилипчук і „Тисячоліття“ хореографії Р. Дікої-Пилипчук та Марти Горділовської-Козичко. В. Тисячоліття представлено історичні події, які привели до хрищення України в 988 році.

Ансамбль „Байда“ виконав народні пісні в обробці Віричовки „Гічка Десна“, Кітастого „Гомін степів“ і

Гнатюшина „Коломийку“ та творів Д. Бортнянського „Тебе Бога Хвалім“. На концерт були також присутні члени литовської громади в Омазі. Після концерту відбулося прийняття для виконавців і гостей в залі литовської церкви св. Антонія.

Концерт був завершений ювілейною програмою святкування Тисячоліття Хрищення України, яка почалася водосвяттям в парку в Омазі 10-го січня 1988 року. В люті 1988 року губернатор Небраски Кей Орр проголосив 1988 рік роком Тисячоліття Українського Хрищення. Подібну прокламацію видав посадинок Омазі в січні.

Одинадцятого і 12-го червня парафію Успення в Омазі відвідав генеральний вікарій парохії св. Миколая в Чикаго о. Володимир Климчук. Він відправив Службу Божу в місцевій церкві і Мольбеню на цвинтарі, де поховані українці, а також Службу Божу в місцевій кафедрі латинського обряду в сусідній латинській архієпископії і священиків українського і латинського обрядів. Увечері 12-го червня відбувся бенкет Тисячоліття в готелі Марріот в Омазі. Служби Божі в українському обряді були також відправлені в латинських церквах в Лінкольні, Сейнт-Джозеф, Канзас Сіті і місцевості Шоні в стейті Канзас. В грудні відбулася виставка, присвячена Тисячоліттю, в бібліотеці університету Небраски в Лінкольні.

Роман Легедза

Церква і релігія в Україні

(і. к. н.). — Д-р Марія Клячко була першою жінкою, та ще й українкою, яка зацікавилася історією американської морської флотії і вибрала собі за тему своєї докторської праці у Колумбійському університеті у Нью-Йорку „Англо-американське морське суперництво в рр. 1918-1922“. Ця праця, поширена і доповнена з сучасними науковими підходами і багажем, стала основою для її книжки „Адмірал Вільям Шефер Бенсон. Перший шеф морських операцій“, В-во Наваль Інститут Пресс, Аннаполіс, Мд. 1987. Люксово видана книга багатолітньою, була своєрідною сенсацією в американському військовому світі та принесла авторці першорядні рецензії і признання, включно з признанням від президента Рональда Регана. Переглядаючи архів до цієї книжки, авторка стрічалася з прізвиськом Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького. Вона рішуче написати книжку про Кир Андрея, але не монографію про життя і творчість Владика, а про „Подорож Митрополита Андрея Шептицького до Західної Європи й Америки, 1920-1923“, Шукаючи за джерелами матеріалами до такого твору авторка перестудувала архів в Римі — у Ватиканській бібліотеці і бібліотеці ОО Василіяни, у Парижі й Варшаві, але знала, що найкращим науковим джерелом будуть архівні матеріали самого Митрополита у Львові чи — може — вивезені відтілі до Києва чи Москви.

На цю тему виголосила в Науковому Товаристві ім. Шевченка у Нью-Йорку 17-го грудня 1988 року одну доповідь під назвою „Мої враження з подорожі на Україну“. Проте д-р М. Клячко не трималася докладо цієї формальної теми, а зосередила свою увагу на справі Церкви і релігії в Україні, у цьому році 1000-ліття хрищення Русі-України.

Були перипетії з отриманням візи та це й дозволило на доступ до архівних матеріалів Митрополита Андрея. На свого листа до Бровченка, голови Т-ва „Україна“ у Києві, статуюючи цілком якого є зберігати „культурні зв'язки з українцями за кордоном“, отримала суху й невтішливу відповідь, що, мовляв, у Києві ніяких таких архівів нема, а чи і де вони є деінде — він не знає. Це було чотири роки тому. Коли в минулому році з'явилася книжка Марії Клячко про адмірала Бенсона, авторка хотіла передати один примірник до Академії Наук у Києві. Щоб мати певність, що книжка в дорозі не пропаде, авторка пішла до палацу Організації Об'єднаних Націй в Нью-Йорку, передала ту книжку амбасадорці УССР Геннадії Удовенко й при цій нагоді оповіла йому про свої невдачі заходо щодо подорожі на Україну, щоб там знайти матеріали до задуваної книжки. Удовенко, — як оповідала доповідачка, — говорив плавно гарною українською мовою, уважно вислухав і обіцяв перевірити справу під час своєї недалекої подорожі до СРСР. Дотримав слова, бо, повернувшись до Нью-Йорку, оповідав пані Клячко, що вона має дозвіл на тридизневе перебування в Україні та перевіряння архівів Митрополита Шептицького у Львові, — що кошти подорожі має собі сама покрити, а в Україні буде гостем Товариства „Україна“.

У своїй доповіді про своє тридизневе перебування в Україні доповідачка говорила не так про свої враження, а більше про відносини в Україні в ділянках Церкви і релігії. Виявила у своїй доповіді характеристичну рису всіх справжніх вчених-науковців: докладність і подробиць, з називанням осіб, місця зустрічі і дат. Будучи людиною ґлибоко релігійною і звеличненою ідеї Патріархату до УК-Церкви — перед відходом на Україну була ще в Римі й на авдієнції у Папи Івана Павла II: оповідала йому про своє недалеке подорожжя в Україну задля розшуків матеріалів до книжки про Митрополита Андрея. Вселенний Патріарх живо зацікавився тим планом і просив Марію Клячко відвідати

його після повороту з України та оповісти про те, що бачила і які її враження про відносини супроти Церкви і релігії.

Доповідачка трималася далеко від політичної тематики, проте з деяких її заваг, сказаних ніби мимоходом, можна було багато дещого дізнатися.

Так, наприклад, вона згадала, що була в Києві саме тоді, коли у тамтешньому театрі переводили офіційне відзначення 1000-ліття хрищення на Русі — з промовчанням, що тоді не було не тільки Росії, а й князівства Московщини. Марія Клячко їздила разом із своєю приятелькою мгр Евою Піддубчиною, українкою, народженою уже в Америці. Обидві дістали запрошення на те офіційне відношення в театрі, — запрошення було російською мовою. Усією програмою у честь 1000-ліття Хрищення керував і промовляв митрополит Філарет — вишлюком російської мовою. Обидві пані, — Клячко й Піддубчині, обурені всією тією русифікаторською трагікомедією — вишлюком перед кінцем того відношення і на другий день відїхали до Львова.

Марія Клячко не вперше відїжджала Україну, бо приїздила туди, щоб побачити свою стареньку важко недужу матір; тоді не дозволили їй поїхати до рідного містечка, а матір мусіла переїхати до Львова. В міжчасі померла. Архівні зберігачі у Львові в колишньому Бернардинському монастирі. Хоча Марія Клячко була перестуджена і недужа — вона була щаслива, що змогла знайти той архівний скарб. У пізніших записках і відповідах на тому вечорі в НТШ у Нью-Йорку, доповідачка заявляла, що знайшла такі два документи, задля яких варто було покласти стільки зусиль і витрат.

Вертаючись з України, обидві пані подалися почерез Відень до Риму на тодішнє святкування 1000-ліття хрищення Русі-України, яке відбулося у соборі св. Софії, що його здвигнув покійний Патріарх Йосиф. Присутнім був і Папа, верховний архієпископ і патріарх Іван, архієпископ Мирослав Марусин, кілька польських та італійських єпископів. Папа, зауваживши пані Клячко, звернувся до неї з докором: „То Ви вже вернулися, а до мене не приїшли!“ і запросив її на сніданок найближчого дня. Доповідачка у своїй скромності зазначила, що це не була на сніданку у Папи Марія Клячко, а та Українка, якою Голова Католицької Церкви близько цікавиться і опікується. Д-р Марія Клячко висловлює переконання, що УКЦерква в Україні буде легалізована.

Покіючи всі Богослужби в Галичині, зокрема у соборі святого Юра, переповнені вірними, відправляються мовою українською, — на Наддніпрянщині мовою старослов'янською із російським вимовою. Але доповідачка підкреслила зміну відносин в Україні по лінії більшої відваги тамтешніх громадян. Обидві туристки були свідками багаточисельної демонстрації у Львові з окупками „За українизацію“, Михайло Горинь, який пішов був до Марії Клячко, заявив їй: „Ми тут перейшли поважну хірургію і нам витягли страх“. Доповідачка радилася їхати на Україну, відважно розмовляти, але не робити щось нелегальне, бо вони нікому не поможуть, а тільки дасть найприкріші наслідки і туристам і місцевим людям“.

Володимир Баратура

КАЛИНОВИЙ МІСТ

збірка спогадів — розповіді із дитячих років у Немирові, із життя учня Яворської гімназії в 1922-28 рр.

Мистецьке оформлення Зеновія Онисевича

220 стор.

ціна: \$12.00 + порто \$1.00

Місцеві склади

Нью-Джерсі: \$2.00 за доставку

6% за доставку

Замовляти

СВОБОДА BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

NEW JERSEY RESIDENTS ADD 6% SALES TAX.

Ювілейний бенкет Тисячоліття в Балтиморі

Майже 300 осіб взяли участь у ювілейному бенкеті Тисячоліття в неділю, 11-го грудня, що ним українська громада Балтимору закінчила ряд імпрез, присвячених Тисячоліттю Хрищення в Україні. А почалися ті імпрези пам'ятним Мольбем внутрішньої новобудованої церкви св. Михайла та відновленням обітів Хрищення 1-го січня 1988 року на сам Новий Рік.

Бенкет відбувся заходами Балтиморського Комітету Тисячоліття Хрищення України і в ньому взяли участь також запрошені численні представники наших співгромадян. Влаштувано бенкет у просторій залі новобудованого парафіяльного центру УКЦ св. Михайла при Істерн-авеню в Балтиморі. Він дав наші громаді змогу спільно і гідно відзначити світлий ювілей Тисячоліття Хрищення і подякувати за дар Хрищення, замісфестувати нашу підтримку вимог легалізації Українських церков, заборонених советським режимом, та вимог релігійної свободи в Україні.

Бенкет відкрив д-р Андрій Лемішка, голова Балтиморського Комітету Тисячоліття, а хор УКЦ св. Михайла під диригентурою д-ра Дмитра Кострубака відспівав „Отче наш“.

Програмою бенкету вів мгр Андрій Чорнодольський. Він представив зди головного промовця д-ра Богдана Футея, федерального суддю з Вашингтону і голову організаційної комісії ділового комітету Крайового Комітету Тисячоліття. У своїй промові д-р Футей порушив ряд справ — в англо-американській легалізації Українських Церков, релігійну свободу і русифікацію в Україні та потребу нам, американським громадянам, українського походження, ставати до активної оборони наших братів і сестер в Україні і продовжувати й до часу, коли ці справи будуть задовільно поладжені. В українськомовній промові д-р Б. Футей накреслив тимчасову оцінку святкувань Тисячоліття в українській діаспорі та ролі наших Церков і Крайового Комітету Тисячоліття у цих відношеннях. Значущою, що українська діаспора сподівалася чогось більше від Ватикану (напр., визнання Патріархату в УКЦ, призначення єпископа для українців в Польщі чи проголошення святом Митрополита Андрея Шептицького), доповідач згадав про ювілейні святкування УКЦ (в Римі, Ченстохові, Югославії, ЗСА), про святкування УПЦ (в Канаді, Баунд-Бруку, в Україні), соборні відзначення у Вашингтоні, Оттаві, Лондоні, Нью-Йорку та інших центрах нашого поселення, а також про наукові конференції, видання, виставки.

В закінченні свого слова доповідач вказав на те, що нам вдалося досягти багато — вживання назви Русь в Україні в пов'язанні з Тисячоліттям Хрищення нашими співгромадянами, особистої неучасті голів обох Вселенських Церков — католицької і православної — в московських святкуваннях, резолюцією Конгресу ЗСА у справі релігійного переслідування і ліквідації українських Церков в Україні, що її підписав президент Реган, дві конференції в Білому Домі, одна в справі релігійного переслідування в Україні, друга в зв'язку з Тисячоліттям Хрищення, зустрічі в Москві членів руху опору в Україні з Гельсінкською делегацією Конгресу ЗСА. Д-р Б. Футей закінчив свою промову закликом до

тисно співпраці з Церквою, бо Церква, на його думку, це найістинніша спадщина по наших предках, вона і наш народ це нерозривне тіло. Коли Церква сильна, тоді і наш народ сильний. Він також закликав, щоб усі ми ставали активними членами наших громад, української діаспори та країн нашого поселення.

Згодом були привіти від сенатора Пола Сарбейнса, сенаторки Барбари Мікульської, виступала конгресменка Гелен Деліч Бенлі, Пітер Марудас від мейора Балтимору Курта Шмоука, міські радні Мімі ДіПістро і Джан Шейфер. Отець Йосиф Денішук передав привіти від сусідньої парафії собору св. Родини у Вашингтоні та переіс молитву перед вечерею, по якій продовжувалися привіти і мистецька частина. З привітами виступали також папори римо-католицьких парафій і представники східно-європейських груп.

Від місцевого Комітету Тисячоліття виступили з англо-американським словом мгр Андрій Чорнодольський і в ньому він підсумував працю і успіхи нашого Комітету Тисячоліття.

В мистецькій частині бенкету виступили хор української католицької церкви св. Михайла під диригентурою д-ра Дмитра Кострубака із композиціями „Блаженний муж“ А. Гнатюшина і „Покаяння“ А. Веделя. Хор відспівав ще досить складні і трудні до виконання твори знаменито — вислід невипущеної праці його диригента. Запрошений вокальний ансамбль „Намисто“ з Вашингтону під диригентурою інж. Петра Круля виступав двічі. У першому виступі виконав він Гімн Тисячоліття і третій антифон „Блаженні“, а в другому — пісні „Вершини“ (муз. О. Білаша на слова М. Томенка), „Полтавський рушничок“ (муз. Т. Середи на слова Л. Матріної) і „Гомін Карпат“ (муз. Л. Вербицького на слова Л. Ковальчука), а як наддаток „Пісню про Десну“. Своїм молодечим складом і запалом та добрими голосами ансамбль заімпонував громаді, а виконання ним третього антифону „Блаженні“ залишилося у пам'яті багатьох.

Наприкінці програми д-р Андрій Лемішка, голова Балтиморського Комітету Тисячоліття подякував присутнім священикам, а саме о. Григорієві Подгурецю з УПЦ св. Андрія в Силвер-Спринг, о. Йосифові Денішуків з собору св. Родини у Вашингтоні, о. Тарасові Лончині з УКЦ св. Трійці з Вашингтону і зокрема о. Юрієві Маркевичові з місцевої УКЦ св. Михайла за співпрацю і участь, рівнож з усіма членами Комітету, а зокрема паням під керівництвом Марії Стельмах за велику працю підготовки вечора, мгр Андрієві Чорнодольському і його комісії зовнішніх зв'язків за зв'язки з нашими співгромадянами і ведення програми бенкету. Климів Бабаков за підготову інформаційних матеріалів, запрошень і програмок, д-рові Д. Кострубакові і хористам за підготову співу та ансамблеві „Намисто“ за виступи.

Бенкет закінчено молитвою, що її переіс о. Григорій Подгурець з УПЦ св. Андрія та відспіванням усіми „Боже Великий“. Треба однак ствердити, що найбільша подяка за успіх імпрези належить таки голові Комітету Тисячоліття д-рові Андрієві Лемішці, який, переісуючи різні труднощі і перепони, зміг довести до імпозантного переведення свята, що ним наша громада закінчила офіційно ювілейні відзначення.

Б. С.

30-ліття „Пісні України“

Наближається ювілей радіопрограми „Пісня України“. В березні 1989 року сповниться 30 років від часу, коли вперше в Торонто й околицях прозвучало українське слово і пролунала українська пісня на хвилях радіопрограми „Пісня України“.

Радіопрограма „Пісня України“ дає можливість усім почути виступи і коментарі видатних людей українського життя: духовних осіб, політиків, громадсько-суспільних діячів, науковців, творців, української культури, письменників, артистів слова і пісні, композиторів, а також виступи нашої молоді і дітей. Мабуть не було і нема жадної важливої події в українському житті, яка б залишилася поза увагою радіопрограми „Пісня України“, „Пісня України“ повідомляла і повідомляє і тепер

про ту чи іншу подію в громадському, родинному чи особистому житті нашої спільноти, а також передавала і передає звукозаписи з того, що, де і як робилося чи робиться.

Щоб „Пісня України“ звучала і надалі, залежить від всіх слухачів. Тому наближуючись до 30-літнього ювілею існування „Пісні України“, керівник радіопрограми Прокіп Наумчук звертається до радіослухачів і надалі підтримувати радіопрограму „Пісня України“. Пожертви можна складати на Ювілейний фонд „Пісня України“ для відзначення 30-літнього ювілею. Концерт під назвою „30 років пісні і слова“ відбудеться в неділю, 26-го лютого ц.р., о год. 3-й по полудні, в залі West Toronto S.S. 330 Lansdowne Ave. Toronto, Ont.

Н. Н.

НЕСПОКОЇ НА ОКУПОВАНИХ Ізраїлем арабських територіях, зокрема на західному березі ріки Йордан і у смузі Газі, продовжуються з повною силою. Ізраїльські війська поранили 23 особи в неділю, 8-го і понеділок, 9-го січня. Не відомо чи це вже діє нова політика „старого“ міністра Іцхака Рабіна на окупованих землях, чи головне командування армії на свою руку збільшило жорстокість у відношенні до цивільних палестинців.

ПРЕДСТАВНИКИ АНТИСАДІВІСТІВ вимагають від демократичних країн Північної і Південної Америки застосування проти комуністичного і промисловського режиму в Нікарагуа політичних й економічних санкцій, бо інакше теперішній диктатор Даниель Ортега ніколи не почне здійснювати постанови гватемальської конференції про демократизацію країни. Альфредо Сезар, голова делегації антисадівістів на ранішніх переговорах з режимом Ортеги, заявив, що з цієї справою він звернеться до новообраного президента З'єднаних Штатів Америки Джорджа Буша, який, на його думку, найкраще поінформований про відносини в Центральній Америці.

ДО ВІНАЙМУ

4 КІМНАТИ

2-й пов., в 2-родиноному домі, гараж, гарну воду і опал дає власник. Побажано: 1 або 2 особи, без дітей, від 1-го березня 1989 р. 11/2 місяця завдатку. Ціна покривана.

Тел.: (201) 762-2465

Дзвонити між 9 ранком і 8 веч.

Михайло Данилюк

ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК

В-во Свобода, Нью-Йорк — Джерзі Сіті, 1988, стор. 288. Ціна \$10.00 з пересилкою. Мешканці Нью-Джерсі обов'язують 6% продажного податку.

Замовляти:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

NEW JERSEY RESIDENTS ADD 6% SALES TAX.

ЗБОРИ ВІДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 15-го СІЧНЯ 1989 р.

Трентон, Н. Дж. Загальні річні збори Т-ва Запорозька Січ 245 Відд. о 2-й год. дня в залі УНДом при 477 Jeremian Ave. На порядку: звіт уступальної управи і вибір нової. Після зборів перекуска і колядування. Просити членів прибути. — І. Бойчук, гол., М. Мартиненко, секр.

Парма, Огайо. Річні звичайні збори Т-ва ім. І. Франка 334 Відд. о год. 12-й год. дня в Meeting Room, Ridgewood House, 6630 State Rd. в Пармі, Огайо. Якщо не з'явиться відповідна кількість членів, збори відбудуться годину пізніше без огляду на кількість членів. На порядку: відкриття, відчитання протоколу з попередніх зборів, затвердження його, звіт управи і К. Комісії, дискусія над звітами, вибір нової управи і К. Комісії на 1989 р., внески і запити. Просити всіх членів прибути. По зборах буде перекуска. — М. Задорський, пред., Стефанія Бохонок, фін. секр., Б. Задорський, рек. секр.

РІЗНЕ

Три найголовніші причини смерті. Атак серця. Удар мозку. Пістрок (рак). Серце працює день і ніч, потребує багато енергії. Чистий мед дає серцю енергію. Мозок потребує мати сильні капіляри (волосинки), бджолина перга це робить. Пістрок (рак) розвивається, як нема достатньо кисню (чистого повітря). Треба мазувати кожну частину тіла, найбільше руки і ноги. Пропілює нищить бактерії, віруси (живки). Бджілки — Боги мукли все це виробляють, лідом доставляють. За \$28 можете, мати на сто днів. Пишіть:

SURMA

11 East 7th Street

New York, N.Y. 10003

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

Richard H. Burnadaz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 LaReview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone: (201) 772-1880

Funeral Director

Chapels available throughout the Metropolitan Area

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE

IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite

Marble

Bronze